

Av eldste Richard G. Scott
i De tolv apostlers quorum

enn en dråpe eller to. Da det fantastiske koret sang på italiensk de vakre tonene av "Guds ånd som en ild", følte det som om himmel og jord ble forenet i en praktfull lovsang og takkesalme til Den allmektige Gud. Tårene kunne ikke holdes tilbake.

Snart vil de trofaste i denne, Den evige stad, motta ordinanser av evig art i et hellig Guds hus.

Jeg er evig takknemlig til min himmelske Fader for det tempel som nå blir bygget i Roma, og for alle våre templer, hvor de enn er. Hvert av dem står som et fyrtårn for verden, et uttrykk for vårt vitnesbyrd om at Gud vår evige Fader lever, at han ønsker å velsigne oss og sine sønner og døtre i alle generasjoner. Hvert av våre templer er et uttrykk for vårt vitnesbyrd om at livet bakenfor graven er like virkelig og sikkert som vårt liv her på jorden. Dette er mitt vitnesbyrd.

Mine kjære brødre og søstre, måtte vi gjøre alle nødvendige ofre for å komme til templet og ha templets ånd i vårt hjerte og vårt hjem. Måtte vi følge i vår Herre og Frelser, Jesu Kristi fotspor, han som gjorde det største offer for oss, så vi kunne få evig liv og opphøyelse i vår himmelske Faders rike. Dette er min oppriktige bønn, som jeg uttaler i vår Frelser, den Herre Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Joseph F. Smith, i Conference Report, okt. 1902, 3.
2. Se Vilson Felipe Santiago og Linda Ritchie Archibald: "From Amazon Basin to Temple", *Church News*, 13. mars 1993, 6.
3. Se C. Jay Larson, "Temple Moments: Impossible Desire", *Church News*, 16. mars 1996, 16.
4. Heber C. Kimball, i Orson F. Whitney: *Life of Heber C. Kimball* (1945), 67.
5. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph F. Smith* (1998), 247.
6. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball (1982), 301.
7. Janice Kapp Perry: "Jeg ser vår Herres tempel", *Barnas sangbok*, 99.

Ekteskapets evige velsignelser

Beseglingen i templet får større betydning jo lenger man lever. Den hjelper oss å komme stadig nærmere hverandre og finne større glede og tilfredsstillelse.

Det vakre budskapet fra dette fantastiske koret tror jeg beskriver livet for så mange av oss: "Jeg prøver å ligne Jesus."

16. juli 1953 knelte min kjære Jeanene og jeg som ungt par ved et alter i Manti Utah tempel. President Lewis R. Anderson utøvde beseglingsmyndigheten og erklærte oss mann og hustru, viet for tid og all evighet. Jeg er ikke i stand til å beskrive den fred og uforstyrrelighet som kommer av vissheten om at hvis jeg fortsetter å leve verdig, vil jeg få være sammen med min kjære Jeanene og våre barn for alltid på grunn av denne hellige ordinans som ble utført med den rette prestedømsmyndighet i Herrens hus.

Våre syv barn er beseglet til oss ved templets hellige ordinanser. Min kjære hustru Jeanene og to av våre barn er på den andre siden av sløret. De utgjør en sterk motivasjon for alle gjenværende medlemmer av vår familie til å leve slik at vi sammen vil motta alle de evige velsignelser som loves oss i templet.

To av grunnpilarene for vår himmelske Faders plan for lykke er ekteskap og familie. Deres store betydning bekreftes av Satans uopphørlige anstrengelser for å splitte familier og undergrave betydningen av tempelordinanser som knytter familien sammen for all evighet. Beseglingen i templet får større betydning jo lenger man lever. Den hjelper oss å komme stadig nærmere hverandre og finne større glede og tilfredsstillelse i jordelivet.

Jeg lærte en gang noe viktig av min hustru. Jeg reiste mye i jobben. Jeg hadde vært bortreist i nesten to uker, og kom hjem en lørdag morgen. Jeg hadde fire timer før jeg måtte i annet møte. Jeg så at vår lille vaskemaskin var i stykker, og at min hustru vasket klærne for hånd. Jeg begynte å reparere maskinen.

Jeanene kom og sa: "Rich, hva er det du gjør?"

Jeg sa: "Jeg reparerer vaskemaskinen så du slipper å gjøre dette for hånd."

Hun sa: "Nei. Gå og lek med barna."

Jeg sa: "Jeg kan leke med barna når som helst. Jeg vil hjelpe deg."

Så sa hun: "Richard, vær så snill å gå og leke med barna."

Fordi hun var så bestemt, gjorde jeg som hun sa.

Jeg storkoste meg sammen med barna våre. Vi løp etter hverandre og rullet rundt i høstløvet. Senere gikk jeg på møtet mitt. Jeg ville trolig ha glemst dette om det ikke var for den lærdommen hun ønsket å gi meg.

Neste morgen ca. klokken 04.00 ble jeg vekket av to små armer rundt halsen min, et kyss på kinnene og disse ordene hvisket i øret mitt som jeg aldri glemmer: "Jeg er glad i deg, pappa. Du er min beste venn."

Hvis du opplever slike ting i din familie, nyter du en av livets største gleder.

Hvis du er en ung mann i passende alder og ikke er gift, så kast ikke bort tiden med unyttige ting. Kom deg videre med livet, og fokuser på å gifte deg. Ta ikke lett på denne perioden i livet. Unge menn, utfør en hederlig misjon. Gjør det så til deres høyeste prioritet å finne en verdig, evig ledsager. Når du blir interessert i en ung kvinne, vis henne at du er en spesiell mann som hun kan være tjent med å bli bedre kjent med. Ta henne med til steder som gir dere noe positivt. Vis litt oppfinnsomhet. Hvis du ønsker et godt liv, må hun se deg som en flott mann og en mulig ektemann.

Hvis du har funnet noen, kan forlovelsestiden og ekteskapet bli vidunderlig, og dere kan bli svært lykkelige i all evighet dersom dere holder dere innenfor de rammer av verdighet som Herren har fastsatt.

Hvis du er gift, er du da trofast mot din ektefelle mentalt så vel som fysisk? Er du lojal mot dine ekteskapspakter ved aldri å snakke med en annen om

noe du ikke ønsker at din ektefelle skal høre? Er du snill mot din ektefelle og dine barn og støtter dem?

Brødre, tar dere initiativ til familieaktiviteter som skriftstudium, familiebønn og familiens hjemmeaften, eller fyller deres hustru det hull deres manglende oppmerksomhet skaper i hjemmet? Forteller dere ofte deres hustru hvor høyt dere elsker henne? Det vil gi henne mye glede. Når jeg sier det, har jeg hørt menn si: "Å, hun vet det." Dere må si det til henne. En

kvinne vokser og blir rikt velsignet av den slags oppmuntring. Utrykk takknemlighet for det deres ektefelle gjør for dere. Gi ofte uttrykk for denne kjærligheten og takknemligheten. Det vil gjøre livet mye rikere, behageligere og mer meningsfylt. Hold ikke tilbake disse naturlige uttrykkene for kjærlighet. Det fungerer mye bedre hvis dere holder henne inntil dere når dere sier det.

Min hustru lærte meg viktigheten av å uttrykke kjærlighet. Tidlig

i vårt ekteskap kunne jeg ofte åpne Skriftene for å holde en tale på et møte, bare for å finne en kjærlig og oppmuntrende lapp som Jeanene hadde lagt inn i boken. Noen ganger var de så rørende at det var så vidt jeg klarte å si noe. Disse dyrebare lappene fra en kjærlig hustru var og er en uvurderlig skatt i form av trøst og inspirasjon.

Jeg begynte å gjøre det samme for henne, uten helt å forstå hvor mye det betydde for henne. Jeg husker et år da vi ikke hadde råd til at jeg skulle gi henne en valentinsgave, så jeg bestemte meg for å male med vannfarger på kjøleskapet. Jeg gjorde mitt beste, og gjorde bare én feil. Det var emaljefarge, ikke vannmaling. Hun lot meg aldri prøve å fjerne den permanente malingen fra kjøleskapet.

Jeg husker en dag jeg tok noen av de runde papirflakene man får når man bruker en hullmaskin, og skrev tallene 1 til 100 på dem. Jeg snudde dem og skrev et budskap til henne, ett ord på hvert flak. Så samlet jeg dem sammen og la dem i en konvolutt. Jeg tenkte hun ville få seg en god latter.

Da hun døde, fant jeg blant hennes personlige ting uttrykk for hvor høyt hun verdsatte de enkle budskapene vi ga hverandre. Jeg så at hun omhyggelig hadde limt hvert av disse flakene på et ark. Ikke bare

hadde hun oppbevart lappene, men hun hadde beskyttet dem med plastlommer som om de var en dyrebar skatt. Det var bare én hun ikke la sammen med de andre. Den er fremdeles bak glasset på kjøkkenklokken vår. På den står det: "Jeanene, det er på tide at jeg sier jeg elsker deg." Den er der som en påminnelse om denne enestående datter av vår himmelske Fader.

Når jeg tenker på vårt liv sammen, forstår jeg hvor velsignet vi har vært. Vi har aldri kranglet i vårt hjem eller utvekslet uvennlige ord. Nå forstår jeg at denne velsignelsen kom på grunn av henne. Den kom som et resultat av hennes villighet til å gi, dele og aldri tenke på seg selv. I våre senere år sammen prøvde jeg å følge hennes eksempel. Jeg foreslår at dere som mann eller hustru, gjør det samme i deres hjem.

Ren kjærlighet er en uforlignelig, sterk kraft til det gode. Rettferdig kjærlighet danner grunnvollen for et godt ekteskap. Den er den viktigste forutsetning for tilfredse og veltilpassede barn. Hvem kan på tilstrekkelig vis måle hvilken innflytelse en mors kjærlighet har? Hvilken varig frukt vil høstes av de sannhetsfrø en mor omhyggelig sår og kjærlig dyrker i den fruktbare jorden som finnes i et barns tillitsfulle sinn og hjerte? Som mødre har dere blitt

gitt guddommelige instinkter som hjelper dere å bli oppmerksomme på deres barns spesielle talenter og unike egenskaper. Sammen med deres ektemann kan dere nære og styrke dem og få disse trekkene til å blomstre.

Det er så givende å være gift. Ekteskap er fantastisk. Med tiden begynner man å tenke likt og få de samme ideene og tilskyndelsene. Noen ganger er dere ekstremt lykkelige, iblant opplever dere prøvelser og vanskeligheter, men Herren veileder dere gjennom alle disse erfaringene sammen.

En natt våknet vår lille hjertesyke sønn Richard gråtende. Begge to hørte det. Det var som regel min hustru som sto opp for å ta seg av et gråtende barn, men denne gangen sa jeg: "Jeg skal ta meg av ham."

På grunn av hjertefeilen banket det lille hjertet hans voldsomt når han gråt. Han kastet opp og sølte til sengetøyet. Den natten holdt jeg ham tett inntil meg for å prøve å senke pulsen hans og få ham til å slutte å gråte mens jeg skiftet klærne og sengetøyet hans. Jeg holdt ham til han sovnet. Jeg visste ikke da at han kom til å dø bare noen måneder senere. Jeg vil alltid huske da jeg holdt ham i armene mine den natten.

Jeg husker godt den dagen han døde. Da Jeanene og jeg kjørte hjem fra sykehuset, stoppet vi i veikanten. Jeg holdt rundt henne. Begge gråt litt, men vi visste at vi ville få ham på den andre siden av sløret på grunn av de pakter vi hadde inngått i templet. Det gjorde det litt lettere å akseptere at vi hadde mistet ham.

Jeanenes godhet lærte meg så mye verdifullt. Jeg var så umoden, mens hun var så disiplinert og så åndelig. Ekteskap er en ideell ramme for å overvinne enhver tendens til å være egoistisk eller selvopptatt. Jeg tror en

av grunnene til at vi blir rådet til å gifte oss tidlig i livet er for å unngå å utvikle dårlige karaktertrekk som er vanskelige å forandre.

Jeg synes synd på enhver mann som ennå ikke har valgt å søke en evig ledsager, og jeg føler virkelig med de søstre som ikke har fått mulighet til å gifte seg. Noen av dere føler dere kanskje ensomme og lite verdsatt, og kan ikke se for dere at dere noensinne vil bli velsignet med ekteskap og barn, eller deres egen familie. Alt er mulig for Herren, og han holder de løfter han inspirerer sine profeter til å uttale. Evigheten er en lang tid. Tro på disse løftene, og lev verdig til dem slik at Herren i sin egen tid kan oppfylle dem i deres liv. Dere vil med sikkerhet motta enhver lovet velsignelse som dere er verdige til.

Dere må ha meg unnskyldt for at jeg snakker om min kjære hustru Jeanene, men vi er en evig familie. Hun var alltid så sprudlende glad, og mye av det kom av at hun tjente andre. Selv da hun var veldig syk, ba hun i morgenbønnen sin om at vår himmelske Fader måtte lede henne til noen hun kunne hjelpe. Denne oppriktige bønnen ble besvart gang på gang. Manges byrder ble lettet, og de fikk et lysere syn på livet. Hun ble kontinuerlig velsignet fordi hun var et redskap i Herrens hender.

Jeg vet hva det vil si å elske en av vår himmelske Faders døtre som med ynde og hengivenhet har utvist en rettferdig kvinnes fulle feminine prakt. Jeg er helt sikker på at når vi møtes igjen på den andre siden av sløret, vil vi oppdage at vi har blitt enda mer glad i hverandre. Vi vil sette enda større pris på hverandre etter å ha vært adskilt av sløret denne tiden. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

Av eldste D. Todd Christofferson
i De tolv apostlers quorum

“Alle dem jeg elsker, dem refser og tukter jeg”

Selve opplevelsen det er å bli irettesatt, kan lutre oss og forberede oss på større åndelige privilegier.

Vår himmelske Fader er en Gud med høye forventninger. Hans forventninger til oss ble uttrykt av hans Sønn Jesus Kristus med følgende ord: “Måtte dere være fullkomne som jeg er, eller likesom deres Fader i himmelen er fullkommen” (3 Nephi 12:48). Han ønsker å gjøre oss hellige så vi kan “tåle en celestial herlighet” (L&p 88:22) og “være i hans nærhet” (Moses 6:57). Han vet hva som skal til, og for å muliggjøre vår forvandling gir han oss sine bud og sine pakter, Den hellige ånds gave, og viktigst av alt sin elskede Sønns forsoning og oppstandelse.

I alt dette er Guds hensikt at vi, hans barn, skal få oppleve den største glede, nemlig å være hos ham for evig og bli slik han er. For noen år siden forklarte eldste Dallin H. Oaks: “Den endelige dom er ikke bare en evaluering av alle gode og onde handlinger – hva vi har *gjort*. Den er en erkjennelse av den endelige følge av våre handlinger og tanker – hva vi har *blitt*. Det er ikke nok for noen bare å utføre de ytre handlinger. Budene, ordan-sene og paktene i evangeliet er ikke en liste over innskudd som kreves

på en konto i himmelen. Jesu Kristi evangelium er en plan som viser oss hvordan vi kan bli det vår himmelske Fader ønsker at vi skal bli.”¹

Dessverre erkjenner ikke mye av dagens kristne verden at Gud stiller reelle krav til dem som tror på ham, men ser snarere på ham som en hovmester “som dekker deres behov når han blir påkalt” eller en terapeut hvis rolle det er å hjelpe folk å “føle seg vel”.² Det er en religion som “ikke gjør noe krav på å forandre liv”.³ “Til sammenligning,” sier én forfatter, “krever den Gud som skildres i både hebraiske og kristne skrifter, ikke bare vårt engasjement, men vårt liv. Bibelen Gud er opptatt av liv og død, ikke taktfullhet, og krever offerkjærlighet, ikke godartet likegyldighet.”⁴

Jeg vil tale om en bestemt holdning og praksis vi må tilegne oss hvis vi skal innfri vår himmelske Faders høye forventninger. Det er at vi villig aksepterer og til og med søker irettesettelse. Irettesettelse er nødvendig om vi skal utvikle oss “til manns modenhet, [eller] til aldersmålet for Kristi fylde” (Efeserne 4:13). Paulus sa følgende om guddommelig irettesettelse: “For den Herren elsker, den tukter han”